

ועד שלא גשלם בכל מפנה
ומפעלה, אסור לאכל מפניהם. ומי
שאוכל מפניהם, כמו שאין לו חלק
בקדוש ברוך הוא ובכונסת
ישראל, שהרי אותו הפרי עומד
בל' רשות עליונה קדושה,
שאייה שורה עליו עד שישתלם.
ובלי רשות תחתונה, שהרי לא
הסיפה (התבשמה) כח הארץ בו.
ואותו שאכל מפניהם, מראה את
עצמיו שאין לו חלק למעלה
ולמטה, ואם ברך עליו, זו ברכה
לכטלה, שהרי הקדוש ברוך הוא
עד עכשו לא שורה עליו, ואין
בו חלק. הרחמן יצילנו מאותם
שאינם משגיחים לכבוד רבונם.
אשרי הצדיקים בעולם הזה
ובעולם הבא, עלייהם פתוח משל
רווארץ צדיקים פאור נהג. משום
שbabתו זמן יסמלק הנחש,
ששרה עם הנקבה בראשונה,
ויבא הבזcker לשורות במוקומו
בראשונה, והכל יהיה שלם.
למננו, בזמן שצדיק שורה
בעולם וכו', עד צדיק בתמר
יראה.

רבי יוסי פתח בפסוק ואמר, לא
תאכלו על הדם. הרי בכמה
מקומות פרשוויה החברים, וכל
הפסוקים הללו אחוריו, וכל אחד
ואחד בוגלי. אבל יש להתחזר
בפסוק הזה, שבחות מפני שיבכה
פיקום וגוו. מפני שיבכה, שיבכה
של התורה סתם. תקים, מפני
שהאריך אדם לעמד בעמדתו (מפני
ויבך רב המננא (ישע) סבא,
בשיה רואה ספר תורה, היה קם
מלפניו ואומר: מפני שיבכה
תקום. כשהיה רואה חמש של תורה, היה
עופר מלפניהם (עשה לו הדבר) והיה אמר:
והדרת פני זכו במו אין צריך אדם
 לעמוד במקומו מלפנינו פלמיד
חכם, משום שהוא עומד במקום
עללה.

יעד לא אשקלים בכלל מטה ומועליא, אסיר
למיבל מניה. ומאן דאכילד מניה, פמאן
דליך ליה חולקא בקודשא בריך הויא ובכונסת
ישראל, דהא והוא איבא בל' רשותא עללה
קדישא קיימא, הלא שاري עלייה עד
דיישתלים. ובלא רשותא. תפאה, דהא לא
אסתכמה (ס"א אtabpm) חילא דארעא ביה. וזהו
דאכילד מניה, אחזו גרמיה דליך ליה חולקא
לעילא ותפה, ואי בריך עלייה, ברכה לבטלה
הוא. דהא קדשא בריך הוא עד פען לא שריא
עלוי, ולית ביה חולקא. רחמנא לישזיבין
מאינון הלא משגיחין ליקרא דמאיריהון.

ובאיין איינון צדיקיא בעלמא דין, ובעלמא
דאתי, עלייהו כתיב (משל ד') וארכ
צדיקים פאור נוגה. בגין דבhhוא זמנה,
יסתלק חוויא דשריא בניקבא בקדמיתא, וויתי
דכירה למשרי באתריה כدر בקדמיתא, וככלא
יהא שלים. פאנא בזמנא דזפקה שاري בעלמא
וכו' עד צדיק כתמר יפרח.

רבי יוסף פתח קרא ואמר, (ויקרא ט') לא תאכלו
על הדם. ה'א בכמה אתר איקמוני
חבריא, וכל הנני קראי אבתיה. וכל חד וחד
באתגליליא. אבל הא קרא אית לאתערא ביה,
דכתיב מפני שיבכה תקים וגוו'. מפני שיבכה,
шибכה דאוריתא סתם. תקים, דבעי בר נש
למייקם בקיומא (פכאו דבעי בר נש לטייקם) מקיים ספר
תורה, והכי רב המננא (ס"א ייסא) סבא, כדר הוה
חמי ספר תורה, הוא קם מקמיה, ואמר מפני
шибכה תקים. (כדר הוה חמי חיקש דאוריתא הוא קם מקמיה) (ס"א
אכדי ליה חרורא) (ויתוי אמר וחורת פני זכו) בגוונא דא, בעי
בר נש למייקם בקיומיה לקמיה דטלמיד חכם,
בגין דאייה קאים בקיומא (ס"א בריקנא) קדישא
עללה. ורמז לכהנא עללה. (ס"א והבא רמי לעתיקה)